

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Skutky 19,23-40 Nebezpečenstvo modiel

-Evanjelium malo taký úspech, že ľudia ničili svoje čarodejnícke knihy. Na toto dianie sa nedal nájsť rozumný protiargument typu, že naša pohanská, efezská viera v Dianu je lepšia, kvalitnejšia, pravdivejšia.

-Keď diabol stráca pôdu pod nohami, je zlostný, používa akýkoľvek spôsob, aby bolo božie dielo zničené. Odpor diabla musí byť. (Ako keď pred Kaifášom krivo svedčili na Ježiša, hoci nemali na neho absolútne nič, neskôr pred Pilátom na jeho slová o Ježišovej nevine len kričali: Ukrižuj ho!)

-I dnes, keď môžeme vydať nejaké svedectvo o svojej viere pred ľuďmi, diabol sa snaží nám zabrániť v tom. Choroba - nejdeme za tým človekom, zdanlivo neodkladná práca, zlé citové rozpoloženie, pre ktoré odložíme stretnutie s človekom, ktorému chceme svedčiť, únava a pod.

Táto zlosť prerástla do vzbury. Nebola však proti učeniu ako takému, ale išlo o zárobok a istú tradíciu. Vyrábali zrejme medaily, alebo miniatúry chrámu Diany (Artemidin). Chrám bol postavený cca 550 p.n.l. 115x55m, patril medzi 7 divov sveta, iónsky sloh, z mramoru, viackrát zničený a obnovený, v 4. st. stratil význam, pretože okolie sa stalo kresťanské.

“...tento Pavel nielen v Efeze, ale temer po celej Ázii presvedčil a odvrátil veľmi mnohých, lebo hovorí, že bohovia rukami urobení nie sú bohovia.” v. 26.

-Pavel 2 roky pôsobil a mnoho oľudí sa obrátilo ku Kristovi, ale tento Demetrios nie. Určite počul aj on. Ale neuveril. A mal na to dva roky. Toto je najväčšie zlo a najväčší hriech, že hoci o Kristovi počujú, neobrátili sa k nemu. Zlyhal Pavel, že tento človek alebo zasiahnutý Božím slovom a ďalej žil pre peniaze? Nie, jednoducho sa nerozhodol urobiť niečo so svojim životom. Bola to chyba Ducha Svätého, že málo konal? Nie. V tomto texte je jasné svedectvo, že Boh sal nám ľuďom absolútne voľnú slobodnú vôľu, aby sme sa dobrovoľne a sami rozhodli, či mu budeme veriť.

Je to veľké varovanie aj pre nás dne, pre nás, čo sa vzdelávame pravidelne v božom Slove poznávame ho a aj tak sa nenecháme Bohom presvedčiť, nie sme ochotní zmeniť život.

Kto miluje peniaze, zarobí ich na tom, čo “ide”. Demetriosovi nešlo o kult Diany pre vieru. Bol to len obchod. Keby Pavel zaviedol sošky Ježiša, Demetrios by ich jednoducho začal vyrábať, aby bol obchod. Jeho srdce nezasiahla ani viera v Dianu, ani v Ježiša. Len viera v zárobok a peniaze. *“Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí...”* 1Tim 6,10 -kto (má) miluje peniaze, blahobyť, ten málo dôveruje Bohu, nepotrebuje ho. Všimnime si Šalamúna - celý život prežil v blahobyte a nakoniec zomrel v hriechu, odvrátení sa od Boha. Naopak, jeho otec Dávid veľkú časť život strávil na úteku pred Saulom, ale stále pri Bohu, dokonca aj po ťažkom hriechu sa vrátil k Bohu v pokání. Byť chudobnejším vyzerá, že je lepšie, lebo srdce človeka neuteká tak od Boha.

-Keď nás Boh chce vychovať, berie nám istoty, aby sme sa spoliehali len na neho. To je božia výchova. Ch. Spurgeon: "Aby naša dôvera v Ježiša Krista rástla, musíme sa zbaviť sebadôvery. Musíme sa spoliehať na neho, a nie na svoje skúsenosti, nálady a pocity. A na to potrebujem "zamračené nebo"."

-Dvojhodinový pokrik mnohých Veľká je Diana efezská! Môžeme vidieť, že to nebol obyčajný krik, diabolské moci majú moc aj takéhoto konania. Zotrvávaní v hriechu, nepokání dáva priestor diablu oveľa via, otvára si tým dvere.

-o modlách a ich uctievačoch hovorí napr. Ž 135: "*Pohanské modly sú striebro a zlato, dielo ľudských rúk. Ústa majú, a nevravia; oči majú, a nevidia. Uši majú, a nepočujú, ani dychu niet v ich ústach. Im podobní budú tí, čo ich urobili, i každý, kto v nich dúfa.*" Aj ľudia, ktorí ich uctieva sa stanú podobne necitlivými, ako sochy na pozvanie k Evanjeliu.

-Toto je horšie, ako nikdy nepočuť o Bohu. V 2Kor 4,4 je napísané: "*Ak je aj zakryté naše evanjelium, zakryté je tým, čo hynú. V nich zatemnil Boh tohto sveta myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží.*" Nie neveriaci, v zmysle nikdy nepočuli o Bohu, ale neveriaci ako tí, čo počuli a predsa neuverili. Toto sa týka každéh kresťana: ak vieme, čo Boh hovorí o našom hriechu, máme s tým jednať, pretože inak sme horší ako tí, čo nepoznajú Boha.

-Vzburu utíšil mestský pisár, autorita. Každá vrchnosť je od Boha (R 13,1), možno nie je podľa božej vôle, ale keďže je Bohom Bohom poriadku. (IKor 14,40) Úcta k úradu je úctou k Bohu. (Daniel slúžil pod niekoľkými kráľmi, niekoľkých ríš, no vždy ctí autoritu kráľa, ale keď prišlo na klaňanie sa kráľovi ako Bohu, tam použil poddanosť vyššej moci, Bohu a preto skončil v ohnivej peci a neskôr v jam s levmi. Boh dokázal jeho lojalitu záchranou.)

-to neznamená neupozorňovať na zlé veci, jedná sa o vzburu voči legitímnym autoritám.

-Ak je nejaká štátna, cirkevná, pracovná moc zlá - úrad vykonáva zle, skorumpovane, sebecky.... máme sa ako kresťania modliť, aby sa do úradov dostali morálni a čestní ľudia.

-aj v tomto prípade nebol to Pavel a jeho "kresťanská" múdrosť a "kresťanský slovník, ktorý utíšil dav. Bola to autorita úradu. Múdro odporučil Demeterovi súdne riešenie konfliktu.

-slová: s týmito slovami rozpustil zhromaždenie znamená, že uznali všetci jeho pravdivosť. Možno že to bolo spôsobené pohrozením vyššou štátnou mocou. To by potom nemali nič ani z obchodu.

-často sa modlou človeka stane jeho vlastná spravodlivosť, túžba po spravodlivosti pre seba, aby on mal všetky svoje práva naplnené. Takáto modla potom zapcháva uši i oči pred právami iných, ktorých práva sú potláčané ešte viac, ako tie naše.